

פרוטוקול מס' 184

מישיבת ועדה הכספית שהוקיימה
ביום ד', י"א בטבת תשל"ה (25.12.74) בשעה 09.00.

נכחו:

חברי הוועדה:
י. קרגמן - יו"ר
ע. אמוראי
א. אפרת
ש. ארליך
י. בדר
י. גולן
צ. גרשוני
ע. פיינרמן
י. פלומין
ג. פח
ד. קורן
נ. קצב
ז. שובל
א. שוסטק
מ. שחל
י. שריד

היועץ המשפטי לוועדה: ד"ר קיטרון

היועץ הכלכלי לוועדה: א.נ. פלוג

מזכיר הוועדה: א. קרשנר

רשמה: ש. ברקח

סדר - ה י ו ם

- א. אישור הגדלת ההקצבה להתאחדות עולי רוסיה.
- ב. הצעת יושב-ראש הוועדה לפנות לוועדת הכנסת בענין אישור צווים במליאת הכנסת.
- ג. שונות.
- ד. אישור צווים.

-598-

(נתקבל ביום 30.12.74)

אישור הגדלת ההקצבה להתאחדות
עולי רוסיה

היו"ר י. קרגמן:

אני מתכבד לפתוח את הישיבה (קורא מכתב הזמנה על התקציבים, מיום 22.12.74). אני מבקש אישורכם להגדלת ההקצבה להתאחדות עולי רוסיה ב-300,000 ל"י, מתוך תקציבים מיוחדים.

י. בדר:

אני רוצה לקבל אינפורמציה מנציג האוצר ונציג משרד הקליטה. אנחנו לא שולחים משלחות פרלמנטריות מחוסר תקציב, ואילו כאן רוצים לשלוח להקה שלימה לארצות-הברית.

ה צ ב ע ה

הבקשה אושרה

י. בדר:

נודע לי מן העתונות ששר-האוצר מסר ליושב-ראש הכנסת וליושב-ראש ועדת הכספים שהוא לא יגיש את הצעת התקציב כחובתו, בשבוע הראשון של ינואר. אני רואה בזה הפגנה שלא מיחסים לדייוני הכנסת שום חשיבות. הוכחה נוספת היא, שמגישים תקציב ביניים מחושב לפי התקציב החדש, שעדיין לא היה בדיון. אם כך נוהגים, אי אפשר לצפות לאיזה שהוא שיתוף פעולה מצד האופוזיציה.

היו"ר י. קרגמן:

כאשר הדבר נודע לי, אמרתי לשר-האוצר שאני רוצה שיבוא לוועדת הכספים ויסביר את העניין, אם כי לא ועדת הכספים היא הקובעת את הארטיקל הדיון בכנסת, אלא ועדת הכנסת. שר-האוצר יבוא.

הצעת היושב-ראש לפנות לוועדת הכנסת בענין אישור צוויים
במליאת הכנסת

היו"ר י. קרגמן:

אני רוצה להזכיר לכם שב-16 בדצמבר הובאו למליאת הכנסת לאישור צוויים שאושרו בוועדת הכספים ללא כל התנגדות, ואילו בכנסת לא אושרו. הייתה פעולת התייעצות של משפטנים ושל הממשלה ולאחר שבידנו את העניין אני חושב שחובה על הוועדה להביא עוד פעם את הצוויים לאישור הכנסת. אין בתקנון שום הוראה בקשר לדיון בצוויים ואישורים; בחוק נאמר שיש להביא את הצוויים "לאישור הכנסת" ורק הנוהג קבע שהצוויים מובאים לאישור ועדת הכספים לפני שהם באים למליאה. בעבר היו לפעמים הסתייגויות בוועדה ומסיבה זו החקיקים דיון בכנסת ולבסוף הייתה הצבעה. זה שנים שהאופוזיציה אינה רושמת הסתייגויות, אם כי זו בהחלט זכות פרלמנטרית לגיטימית. אינני מציע לדון עכשיו כיצד קרה שלא הייתה כל הסתייגות בוועדה ואילו במליאה לא היה רוב לאישור הצוויים; אני מציע שנחליט איך להביא את הצוויים לאישור הכנסת. ועדת הכספים איננה יכולה לבקש זאת, כי לא נקבעה לכך שום פרוצדורה. משום כך אני מציע לפנות לוועדת הכנסת, בהתאם לסעיף 121, ולשאל מהי הפרוצדורה המשתמעת: האם יכולה ומוסמכת ועדת הכספים לבוא לכנסת ולבקש מחדש את אישורה לצוויים.

ד"ר קיטרון:

מיד לאחר ההצבעה בכנסת ערכנו התייעצות, וכולנו הגענו למסקנה שהצוויים נשארים בחוק. סעיף 3(א) לחוק מסי המכס והבלו אומר "הוראה בצו לפי חוק זה, שכתוצאה ממנה מוגדל מס או מוטל מס על סחורה שהייתה פטורה ממנו, תוקפה יפקע בתום חודשיים מיום פרסום הצו ברשומות, אם לא אושרה או לא בוטלה אותה הוראה על-ידי החלטה של הכנסת לפני תום החודשיים." לכל הדעות ההוראות האלה לא אושרו, אבל אין גם ספק שהן לא בוטלו על-ידי החלטה של הכנסת. לא הייתה במליאת הכנסת הצעה לבטל את הצוויים, ולא הייתה הצבעה על ביטול צוויים. לכן, מבחינת חוקי ההוראות, נשאר המצב כפי שהיה לפני ההצבעה בכנסת. דהיינו, הצוויים

נשארים בתוקף במשך חודשיים מיום פרסומם, כלומר עד 10.1.1975, אני יכול לומר זאת גם על דעת היועץ המשפטי לממשלה אתו דנתי בעניין, והוא גם הביא את העניין בסני שר-המשפטים ומטר לי שגם דעתו של השר היא: מכיוון שהצווים לא אושרו הם לא יהיו בתוקף אחרי ה-10.1.1975; היות והם לא בוטלו ב-16 בדצמבר, כי לא הייתה החלטה לבטל, הם בתוקף עד ה-10.1.1975. השאלה היא מה עושים הלאה. בתקנון אין על כך אף מלה. ההוראה היחידה שיש בעניין זה, היא ההוראה שקראתי בפניכם ואין בה זכר לוועדת הכספים. היה נהוג בכנסת מ-1949 שהצווים אינם מגיעים ישר לשולחן הכנסה אלא מביא אותם יושב-ראש ועדת הכספים. היה פעם ערעור על כך מצד חבר-הכנסת בר-יהודה המנוח, וכולם הסכימו שהדרך המקובלת, שצינתי, היא הדרך הנכונה.

אפשר היה לטעון כי מאחר שוועדת הכספים החליטה להביא את הצווים לאישור הכנסת - ולא הייתה רביזיה של החלטה זו - רשאי יושב ראש ועדת הכספים, או יושב ראש ועדת-המשנה, ללכת שוב לכנסת ולבקש אישורה. אולם היועץ המשפטי לממשלה הסכים אחי שיהיה בכך טעם לפגם. מן הדין לפנות לרשות היחידה במדינה שיכולה להדריך אותנו במקרה כזה, וזו ועדת הכנסת. השאלה נוגעת לסדר הדין בכנסת, בעניין שאין לגביו הוראה בתקנון, ועל כך נאמר בסעיף 121 לתקנון "החליט בה ועדת הכנסת, והחלטתה תהיה תקדים מחייב". אילו שאלו אותי למה מכוון סעיף זה, הייתי אומר שלפנינו דוגמה מצויינת לבעיה אשר אין לגביה שום הוראה בתקנון, ולכן האינסטנציה היחידה אליה אפשר לפנות היא ועדת הכנסת. מן הדין שיושב-ראש אותה ועדה אשר בזמנו החליטה להביא את הצווים, והכנסת לא אישרה אותם, יפנה לוועדת הכנסת.

י. בדר:
את החוקים במדינה מחוקקת הכנסת, ומפרש אותם בית-המשפט העליון. לא פעם קרה שבית-המשפט העליון לא קיבל את דעתו של היועץ המשפטי לממשלה, ולכן אין דעתו קובעת. עקרונית, אין הבדל אם פונים לכנסת פעם אחת נוספת או חמש פעמים נוספות - כלומר עד שסוף-סוף היא תתן את אישורה. הגישה של היועץ המשפטי היא שאם הכנסת לא מאשרת איזה דבר, "חייבים לעשות משהו". מדוע? אי-אפשר לומר שהמצב כיום הוא טרם קבלת אישור הכנסת; המצב הוא שהכנסת סירבה לאשר. נכון שבתקנון לא נאמר מה קורה אם הכנסת איננה מאשרת צווים; גם לא נאמר מה קורה אם הכנסת מסרבת לאשר הצעת-חוק. הפיכה היא פשוטה: ההחלטה של הכנסת היא הקובעת. אין פרוצדורה של רביזיה לגבי החלטות הכנסת. יש לוועדה סמכות לקחת חזרה הצעה שהיא הגישה לכנסת, בתנאים מסוימים, אבל זאת רק בטרם הועמדה להצבעה. הממשלה יכולה, אם היא רוצה, להציע את הצווים האלה מחדש; היא יכולה גם לנסות להתגבר על הבעיה על-ידי חקיקת חוק מיוחד.

מה שמציע לנו היועץ המשפטי היום, זה לפנות לוועדת הכנסת בניגוד למה שכתוב בתקנון ובניגוד לתקדימים. בסעיף 22 של התקנון כתוב "הכנסת לא תדון בשום עניין בצורה דיון החורגת מהוראות התקנון או התקדימים, אלא אם כן דנה והחליטה ועדת הכנסת על כך". כלומר, היועץ המשפטי מציע שוועדת הכספים תפנה לוועדת הכנסת ותבקש לאשר חריגה מן הנוהל שנקבע. הפיעה שלנו מתנגדת לסעיף הזה ואף פעם לא ניצלה את האפשרות הזאת, כי הסעיף הזה מאפשר לנהוג בניגוד לדין. לפי החוק, אין לוועדת הכספים שום סמכות להציע לכנסת פעמיים לאשר את הצווים; אין לה שום סמכות של יוזמה.

צ. גרשוני:
כל העניין התחיל ב"משחק פרלמנטרי" ויכול להדרדר לבעיה מאד חמורה. האופוזיציה מיוצגת בוועדת הכספים על-ידי שליש מחבריה ומה שקרה הוא עניין מקרי, ולא מתוכנן אפילו על-ידי האופוזיציה. אילו היו חילוקי דעות בתוך הוועדה, הבעיה הייתה רצינית; אבל העניין היה מוסכם בוועדה, ורק במקרה לא נתקבל בכנסת. אני מציע לחברי האופוזיציה לשתף פעולה במציאת פתרון למצב שנוצר, העלול לשבש את החיים המדיניים שלנו על-ידי פגיעה חמורה בערכו של הפיחות ושל המדיניות הכלכלית.

ש. ארליך:
יש הבדל בין צו שלא הובא לאישור הכנסת - כמו שהיה בעניין שבתוך הרכב - ובין צו שהובא אבל הכנסת סירבה לאשר אותו, והחלטה זו כמוה כביטול. אני עצמי התפלאתי שלמחרת בבוקר לא פורסמו צווים חדשים.

אילו היינו מפרסמים למחרת צווים חדשים, היינו
בכך מפיקים תוקפם של הצווים הללו.

ד"ר קיטרון:

הממשלה צריכה להביא צווים חדשים. הדרך שאתם
מציעים ללכת בה היא חמורה מאד, ואני מבקש
לא להצביע על כך; זה מחייב התייעצות סיעתית.

ש. ארליך:

אני רוצה להפנות השומת-לב חברי הוועדה שבשעת
הדיון בוועדת המשנה לא היו נוכחים חברי
האופוזיציה, כך שאי-אפשר לומר שהאופוזיציה הסכימה לאישור הצווים האלה. עם זאת,
אינני בא לומר שהכשלת הצווים במליאה הייתה דבר מתוכנן. כמי שאמרתי, זו הייתה
אימפרוביזציה של הרגע האחרון במליאה. אולם עצם ההצבעה, כאשר היושב-ראש שאל מי
בעד ומי נגד הצווים - פירושה שנגד הצווים היה רוב. זה בהחלט בגדר החלטה של ביטול
הצווים. לוועדת הכספים אין שום מעמד לפנות לוועדת הכנסת; חבר-כנסת זה או אחר
יכול לפנות, אבל ועדת הכספים היא לא פרטנר, לפי התקנון, לנושא הזה.

י. פלומין:

אין לי כל כוונה לפגוע באפשרויות המדינה
לגבות את הכספים לפי הצווים האלה, אבל אם
אני מתייחס לשאלה שהועלתה כאן באופן אקדמי, אני משווה את נוסח הסעיף שקרא היועץ
המשפטי עם סעיף 2 האומר: "כל הוראה אחרת בצו (כלומר שאין בה משום הטלת מסים או
הגדלתם) תעמוד בתוקפה אם לא בוטלה על-ידי החלטת הכנסת". אני מוכיח בזאת שטעות
יסודית של היועצים המשפטיים היא לפרש כפי שפירשו. בסעיף 3 מספיק "לא אושרה" כדי
שיבטל תוקף הצווים, ואין צורך בביטול מפורש, אחרת היו מנסחים כמו בסעיף 2. די
בכך שהכנסת לא אישרה במפורש, כדי שתוקף הצו יפקע. אם משווים להצעת חוק, אפילו
אם נתקבלה בקריאה ראשונה ושניה, די בכך שלא נתקבלה בקריאה שלישית כדי שכל החוק
יפול; כל שכן צווים. אם הכנסת איננה מאשרת - זה לא קיים. מאחר שיש כאן הוראה
מפורשת, שאם צו לא אושר פוקע תוקפו, אי-אפשר לומר שלא יודעים איך לדון בכך ולכן
צריך לפנות לוועדת הכנסת. זה לא שייך לפרוצדורה של הדיונים בכנסת. האם במקרה שלא
מתקבל חוק בקריאה שלישית, פונים לוועדת הכנסת ושואלים מה לעשות? העניין הזה הוא
מאד חשוב ונוגע לממון של אזרחי ישראל; אני מציע לא ללכת בדרך מוטעית של יצירת
טלאי, אלא נייעץ לממשלה להשתמש בפרורגטיבה שלה ולהוציא מיד את הצווים מחדש. התשלומים
ששולמו עד עכשיו הם חוקיים, כי תוקף הצו הוא עד ל-10 בינואר. ועדת הכספים צריכה
לבקש את הממשלה להוציא מיד צווים חדשים, וגם להם יהיה תוקף של חודשיים.

א. שוסטק:

ועדת הכספים צריכה לנקוט צעד, כי היא היא
שהביאה את הצווים לכנסת, על פי הדין ועל
פי הנוהג; לכן זכותה וגם חובתה לפנות לכתובת הנכונה, ועדה הכנסת, ולשאול מה הלאה.
לפי דעתי ההסבר של היועץ המשפטי כי למעשה הצווים לא בוטלו, מתקבל על הדעת. אין
זה ענינה של הממשלה, כי עלינו לדאוג אם ישנה פירצה בתקנון הכנסת. אם יתברר שאין
אפשרות להקץ מה שנעשה, נצטרך להתזיר את זה לממשלה - אבל עד עכשיו לא הגענו למסקנה
הזו. אני מציע לאנשי האופוזיציה שגם אם הצליחו בענין הזה הצלחה מקריה, אל להם
להתבצר מאחורי העמדה הזאת.

א. אפרת:

אם כפי גם אני חושב שהחנהגות האופוזיציה
הייתה לגאלית וגם פרלמנטרית, מקובל בכל
זאת שאם מסכימים למשהו בוועדה - גם במליאה מצביעים בעד זה. יחד עם זאת אני רוצה
להזכיר שבכל המקרים שהגענו לתיקון משפטי, קיבלנו את חוות-דעתו של היועץ המשפטי.
אם נקבל הצעת חברי הליכוד, אנחנו בכך מאשרים כאילו שהצווים בוטלו, ואז פותחים
פתח לבג"צים והחזרת כספים בסכומים עצומים. לכן אני מציע שנקבל כולנו את עצה היועץ
המשפטי.

י. גולן:

ד"ר קיסרון:

סעיף 8 למקודת טדרי השלטון והמשפט משנת 1948, קובע שאין להטיל מסים ממשלתיים או תשלומי חובה אלא באמצעות חוק, על-פי חוק. מסיבה זו תיקנו בתחילה את תערימי המכס בחוק, ופירוש הדבר היה שלציבור נודע הדבר בהודעה מוקדמת, ניתנה אפשרות לאגור למי שרצה בכך, ועוד תופעות שליליות. אז הציג חבר-הכנסת בדר לשר-האוצר קפלן המנוח להסמין אותו להטיל מסים ולהגדיל מסים באמצעות צווים, ולהבטיח את התיקון הפרלמנטרי על כך על-ידי הצורך בקבלת אישור הכנסת. סעיף 2, אהו ציטט חבר-הכנסת שוטסק, דן על הפחתות או ביטול תשלומים, על אלה לא צריך לקבל אישור; אם מבטלים את המכס לגבי כל המוצרים - אין צורך לקבל אישור פרלמנטרי, משום מה. הפחתה עומדת בתוקפה לעולם ועד, אלא אם כן החליטה הכנסת לבטל. אילו היינו מוציאים את הצווים מחדש למחרת ההצבעה בכנסת, היה הדבר מתפרש שגם אנחנו מודים כי הצווים בוטלו. אנשי המשפט איתם התייעצתי, ובכלל זה היועץ המשפטי לממשלה, הם בדעה, שהצווים לא בוטלו. צדק חבר-הכנסת בדר שבית-המשפט העליון הוא האינסטנציה העליונה ולא היועץ המשפטי, אבל דעתנו היא שהצווים עומדים בעינם.

לא הצעתי לוועדה להתייחס לסעיף 122 בתקנון, כי שם נאמר שוועדת הכנסת יכולה להתיר סטייה מהדרך הקבועה בתקנון; כאן אין דרך קבועה בתקנון, ולכן אנו לא מציעים לבקש אישור לסטייה מן התקנון.

אשר לעתיד, עמדה לנגד עינינו האפשרות להוציא את הצווים מחדש לקראת תום החודשיים. אני טענתי נגד זה, והיועץ המשפטי לממשלה קיבל את טענתי. לפי דעתי, אם נוציא עכשיו צווים מחדש לאחר שהכנסת לא אישרה אותם, יש בזה לדעתי עקיפת החלטת הכנסת ואפילו מגיעה בכנסת. לפי דעתי הטיפול בענין נמצא במישור הפרלמנטרי, ובמישור הזה גם צריך למצוא לו פתרון. אם יש קונסנזוס בוועדה, ואמנם דעת חברי הכנסת מן האופוזיציה היא שצריך להוציא את הצווים מחדש ולהביא לכנסת - אני בהחלט מוכן להעלות הצעה זו בפני היועץ המשפטי לממשלה. אם אין קונסנזוס בזה, אני עומד על דעתי שהפתרון צריך להימצא בפרלמנט, כלומר יושב ראש ועדת הכספים יחד עם יושב ראש ועדת הכנסת ימצאו את הדרך הנכונה.

תוציאו חוק חשריר.

י. פלומין:

אנחנו חושבים שהצווים בוטלו, ולכן צריך להוציא מיד צווים מחדש - לא הייתה הכוונה

י. בדר:

להוציא צווים חדשים ב-10 בינואר.

היו"ר י. קרגמן: הצווים האלה נובעים מן הפיחות, ומדיניות זו התקבלה למעשה על-ידי כל חלקי הבית. ביטול הצווים מביא לכך שהייבוא יעלה לא 6 לירות אלא 9 לירות הדולר. מבחינת המשק זה אסון. הייתה אולי אפשרות להוציא צווים חדשים מיד לאחר ההצבעה, אבל אז היה נוצר חלל בין ההצבעה ובין אישור הצווים החדשים, והממשלה הייתה צריכה להחזיר את הכספים שהיא גובה. זה דבר בלתי נסבל, ואיש לא התכוון לכך. אני רוצה רק להזכיר שבועדת המשנה איש לא ערער על הצווים ולכן הם התקבלו על דעת הוועדה כולה. חבר הכנסת פלומין עצמו אמר בשידור ברדיו: לא רצינו חס ושלום לפגוע בפיחות; רצינו ללמד לקח את המערך, שיהיו נוכחים! לא נאמר שיש אי הסכמה מהותית לצווים. לכן אינני רואה כל הצדקה לגרום לכך שהממשלה תצטרך להחזיר כספים במליונים. הייתי מקבל את הצעת מר שוטסק, אילו הסכמנו שהצווים הקיימים הם בתוקף עד 10 בינואר, והצווים החדשים יכנסו לתוקף מה-10 בינואר.

יתכן שוועדת הכנסת תאמץ את עמדתו של חבר-הכנסת בדר, אבל עלינו לברר זאת ולסמוך על ועדת הכנסת. אין לי שום אפשרות לפנות ישירות לכנסת ולכן אני מציע להסמין את יושב ראש ועדת הכספים לפנות לוועדת הכנסת ולבקש שהיא תתן פירוש כיצד לנהוג.

פ. אמרובאי:
אני רוצה להמנות השומח לב חברי האופוזיציה לעובדה זאת: היות ובצו עליו מדובר הוחלט גם על הורדת ההיטל הכללי מ-35% ל-15%, הרי שביטול הצו מעלה שוב את ההיטל ל-35%. האם מישוו מעוניין בכך?

ד"ר קיטרין:
ההיטל לא ישונה, כי יש כאן הפחתה והפחתה לא הייתה טעונה אישור מלכתחילה.

ש. ארלין:
אני מבקש לא להצביע היום, כדי לאפשר לנו החיפצות בטיעה.

היו"ר י. קרגמן:
אם כן, נצביע בתחילת הישיבה ביום ו'.

ג. שונות

מ. שחל:
אני מבקש למסור הודעה אישית. הבוקר התפרסמה ידיעה ב"מבט" שבה שולב שמי, וצויין שאני חבר ועדת הכספים השייך לקבוצה האוסטרלית שבחברה לישראל ב'. אני רוצה להודיע כאן שהידיעה איננה נכונה. נאמר שם שיש שותפות, הן בחברה והן במשרד עורכי-דין, ואין לכך כל בסיס במציאות. אני משמש משפטן במשרד עורכי-דין, ללא חמורה כספית בכל צורה שהיא. אינני שותף בחברה ואינני שותף במשרד עורכי-דין. כל ידיעה בקשר לחברה לישראל ב', בטענה שהקבוצה האוסטרלית בחברה זו איננה פועלת בהתאם לרוח החוק - מהרגע שהדבר נודע לי, הודעתי בכתב לכל הנוגעים בדבר, שאינני קשור בעסק באיזו שהיא דרך, לא לחברה לישראל ב' ולא לקבוצה האוסטרלית. אני מודיע שאם העתון לא יפרסם את ההכחשה, כפי שביקשתי, אגיש תביעה משפטית.

ז. שובל:
אני מבקש להעלות נושא לדיון וגם מציע ליושב-ראש הוועדה לפעול בענין זה. התפרסמה בעתון הודעה מפי מר שמוס מר-חיים שאמר "המפעלים שיפנו למשרד המסחר והתעשייה בגלל מחנק באשראי, יקבלו אשראי רק אם ינצלו את מסגרת מלווה המעסיקים שאיננה ממובסדת על-ידי המדינה, אחרת תושב פנייתם ריקם." מאידך, בנק ישראל כתב לפני 3 שבועות מכתב, בו הודיע שאחרי ה-10 בדצמבר אין יותר אפשרות להשתמש במסגרת זו. כלומר, משרד המסחר והתעשייה מודיע שיקבלו אשראי רק על סמך איגרות מלווה מעסיקים, ואילו בנק ישראל מודיע שאסור לעשות זאת. המכתב של בנק ישראל חייב למעשה את התעשיינים להפסיק קפיצה אחת של האינדקס, כי הישוב האינדקס היה לפי חודש קודם.

היו"ר י. קרגמן:
נקיים על זה בירור בהקדם.

ש. ארלין:
מעלים שביקשו מלווה על יסוד מלווה מעסיקים, קיבלו רק 20% או 30% מן הסכומים שהיו להם.

א. אמרת:

אתמול פורסמו בעתונות, כמעט בצורת קומוניקט, דברים שעליהם דובר בוועדת הקימוצים: החלטה על אשל קצוב לשרי-הממשלה, ועוד שורה של החלטות; לבטוף כחוב שזה יובא לאישור ועדת הכספים. אני חושב שהפרסומים האלה אינם לטובת הקימוצים, אינם מחנכים את הציבור למשטר צנע, אלא גורמים למבוכה. אני מבקש אז הי ושב-ראש לקיים דיון כאן, אם בכלל יש צורך בוועדת קימוצים, או שמא העניינים מתדרים כבר בעזרת ועדת המשנה למשכורת שרים, שומטים וכו'. צריך לבדוק אם הוועדה הזאת איננה מתנגשת בתחומיהם של ועדות אחרות.

שנית, מהפרסמות בעתונות דעות סותרות בקשר לגורלן של איגרות חוב צמודות. אני רוצה שיושם קץ לניחושים, יוזמן הנה מר שפסל ויהיה דיון בקשר לעמיד איגרות החוב הצמודות.

היו"ר י. קרנמן:

ועדות המשנה אינן ועדות מטוטוריות, אלא מכשיר עזר בידי ועדת הכספים. לא יתכן שחברי הוועדה יקראו בעתון מה הוחלט, לפני שזה הובא לדיון במליאת הוועדה. יש בכך משום אי-הגינות. יחד עם זאת, הדברים שהתפרסמו בעתון לא היו קומוניקט של הוועדה. באופן כללי אני רוצה לבקש את יושבי-ראש וועדות המשנה שבכל נושא יבואו קודם כל למליאת הוועדה, כדי שחברי הוועדה לא יקבלו את האינפורמציה מתוך העתונות. ממילא מה שנתקבל בוועדת המשנה עדיין איננו מחייב את מליאת הוועדה.

צו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (מס' 10), תשל"ה-1974
צו מס קניה (סחורות ושירותים) (הטלת מס ושיעורו) (תיקון מס' 9)
צו שעת חירום (שיעור תשלום חובה) (תיקון מס' 8), תשל"ה-1974

ע. אמוראי:

תיקון מספר 10 בצו המכס, מתייחס ללבידים. בצו הקודם נאמר שהמכס על לבידים הוא בשיעור 20%, אבל לא פחות מ-180 לירות. יש בעולם ירידת מחירים תלולה, וכתוצאה מכך נוצרו עודפים גם בעולם, וגם אצלנו. כדי להגן על היצרנים המקומיים מציעה הממשלה להעלות את המינימום, במקום 180 ל-450 לירות. לגבי יצרני הרהיטים אין כאן הכבדה, כי יש השבון. הוועדה מציעה לאשר את הצו עד ה-1 באפריל 1975, בהנחה שעד אז תהיה בשיקף מחודשת.

ה צ ב ה

הצו אושר

ע. אמוראי:

צו מס-קניה (תיקון מס. 9) מורכב משני חלקים. החלק הראשון מתייחס למשקאות קלים, הנמכרים בארץ וחל עליהם מס קצוב. היות והמחירים שונים לאור הפיחות, יש צורך לשנות גם את המס הקצוב שהוא הרגום של מס לפי ערך. החלק השני מתייחס למעליות משא, עליהן חל מס של 15% בלבד, לעומת 50% על מעליות נוסעים. כדי למנוע שימוש לרעה בהגדרת המעליות, מציעים כאן קואליפיצייות מיוחדות למעליות משא. כדי לקבוע מעליות כמעליות משא, היא צריכה למלא אחד מהתנאים הבאים: הגובה הסנימי של התא אינו עולה על 120 ס"מ, או שישנו פיקוד היצוני בלבד, או שהיא מותקנת בתוך פועל העשייתי.

י. סלומיין:

אני מבקש לדעת מה היו התעריפים קודם לגבי משקאות קלים, ומה היה הסכום הקצוב?

ע. אמוראי:

השינוי נעשה בתיאום עם יצרני המשקאות.

מדוע נקבע שמעלית חוכר כמעלית משא רק במפעל
העשייתי, ולא בבית מלון?

י. פלומין:

היא צריכה לענות על אחד מן התנאים ולאן דווקא
על התנאי הזה.

ע. אמוראי:

ה צ ב ע ה

הצו אושר

הצו השלישי הוא בענין גבינות קשות. אהרי
המלחמה אושר ייבוא של 800 טון, ועדיין נותרו
30 טון מן הכמות הזאת. הודות לסובסידיות שהגבינות מקבלות בארץ המוצא, כנראה, ההפרש
במחיר הוא גדול מאד: 13 לירות לעומת 23 לירות. הרווח הוא בחלקו הגדול של היבואנים.
צריך עכשיו להטיל צו אשר יסמוג את ההפרש הזה.

ע. אמוראי:

ה צ ב ע ה

הצו אושר

הישיבה ננעלה בשעה 11.10.